

Јован Загорац ([Кољане](#) , Врличка Крајина 1901) био је градитељ православних цркви.

Основну школу завршио је у родном мјесту. Као дјечака отац га је често водио у цркву оближњег [Манастира Драговића](#) . Већ од тада се у њему развијала љубав према вјерским светињама и објектима. Послије Првог свјетског рата завршио је у Београду нижу и вишу занатску градитељску школу. Радио је у више градитељских предузећа и касније постао самостални градитељ, предузимач. Прву цркву градио је по жељи и финансирању београдског трговца Марка Четника Далматинца, у Четниковм родном селу [Цетини](#) , на извору ријеке Цетине. Та задужбина Марка Четника и жене му Јелене – градитељско дјело Загорца – освећено је 1940. године. Када се због изградње хидроцентрале на Цетини потапао историјски Манастир Драговић, градња новог манастира на новој локацији повјерена је Јовану Загорцу. Сви радови око рушења старог манастира повјерени су Загорцу уз помоћ стручњака. У нови манастир уграђено је камење старог манастира. Нови манастир освећен је на дан манастирске славе – Мале Госпојине, 1959. године.

Поред споменутих, Загорац је саградио нову српску [Цркву Покрова Пресвете Богородице](#) у Книну (стара је срушена до темеља бомбардовањем у Другом свјетском рату), нову цркву у Глини који је освећена 1971. године на мјесту раније српске цркве у којој су усташе НДХ 1941. године извршиле масовни покољ над Србима, па цркву у [Дабру](#) недалеко од Драговића, задужбину браће Плавша.

Надоградио је и [Цркву Силаска Светог духа на апостоле](#) у [Гламочу](#) .

Свој градитељски рад Загорац је наставио по другим крајевима тадашње Југославије, али и у иностранству. За изградњу наших црквених објеката вани он каже – *Најпоносниј и сам био кад ми се пружила прилика да судјелујем у изградњи српске православне цркве у граду Бирмингему у Великој Британији* (Православље, 1973–141). С правом се поносио с том љепотицом, новом Лазарицом, изграђеном у Борновилу недалеко од Бирмингема, а освећеном 1969. године. [1]

Референце

1. Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине* – биографије (1. том, стр. 1212); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0315-6